De pe cuprinsul țării

Insemnări de la o ședință la Crișul Oradea

EXPLICAȚIILE IMPASULUI

Recent, la sediul Consiliului regional UCFS Crișana, a avut loc o ședință de analiză la care au participat componenții echipei de seniori și juniori Crișul Oradea, biroul secției de fotbal, reprezentanți ai comisiei regionale de specialitate, ai colegiilor de antrenori și arbitri, conducători și activiști sportivi din orașul Oradea și regiunea Crișana. Această ședință a avut ca obiectiv analizarea comportării fotbaliștilor de la Crișul, în care scop tov. inginer Viorel Strengaru, președintele secției de fotbal a C.S.O. Crișul a prezentat un material, care a cuprins aspectele negative din activitatea fotbalistică din orașul Oradea.

AFLUENȚA DE JUCĂTORI DIN AFARA REGIUNII

Aceasta a fost principala caracteristică relevată în expunerea făcută. Biroul clubului a tolerat o serie de practici care au dus la retrogradarea în două rînduri a echipei, din categoria A. *Deși în fiecare an echipa de juniori a clubului a ridicat elemente proprii, acestea nu au fost promovate cu curaj în lotul de seniori, preferîndu-se importul de jucători din toate colțurile țării.* În virtutea acestei practici, în ultimii ani în echipă s-au perindat circa 70 de jucători, dintre care 42 din alte regiuni. Aducerea acestor jucători a atras o serie de obligații materiale și morale din partea conducerii secției și clubului.

Începînd din anul 1962, în orașul Oradea au „poposit" fotbaliști ca: *Solomon, Nicolae Bakoș, Marin Adam, Sigismund Szakacs, Dulgheru, Weichelt, Fozsoni, Alexandru Georgescu, Donciu, Mănescu, Damian, Ștefan Bakoș, Mureșan II, Mureșan III, Eremia, Kaszonyi, Talpai, Varga* etc.

Fluctuația mare de jucători a fost una din cauzele comportării necorespunzătoare a echipei în perioada amintită. Cei mai mulți dintre ei nu au fost pătrunși de răspunderea care le revenea, de a apăra cu cinste prestigiul fotbalului orădean. În mijlocul lor s-au cuibărit comoditatea, nepăsarea și tendința spre o viață ușuratică, nesportivă. Aproape fiecare ședință de analiză era consacrată aspectelor indisciplinare și vieții nesportive, dar măsuri de înlăturarea a acestei stări de lucruri n-au fost luate.

La încheierea turului campionatului 1966—67, antrenorii *Rădulescu* și *Vlad* au semnalat o serie de deficiențe în procesul de instruire, dar la începerea returului aceste deficiențe au continuat să persiste. Jucătorii n-au depus eforturi corespunzătoare în cadrul pregătirilor, susținînd că așa pot da un randament mai mare în jocurile de duminică, iar antrenorul Petre Rădulescu s-a lăsat influențat. La antrenamente nu s-a muncit suficient, astfel că o serie de jucători au suferit accidente, întinderi musculare. (N. Alexandru, E. Kocsiș (de două ori), Popovici, E. Naghi, Balogh, Serfőző, Harșanyi și Ujlaki, indisponibili pe perioade mai mici sau mai mari).

FLUCTUAȚIA ANTRENORILOR ȘI CEVA DIN MUNCA LOR

Schimbarea frecventă a antrenorilor a constituit de asemenea o piedică în formarea unui stil propriu de joc sau încadrarea echipei într-o concepție modernă de joc. Din anul 1962, la Oradea au funcționat următoarele cupluri de antrenori: *Ronai-Băcut, Voroncovschi-Buda, Voroncovschi-Zilahi, Zilahi-Buda și Rădulescu-Vlad.* Aceste schimbări dese au favorizat lipsa unei munci de perspectivă și de întărire a disciplinei în rîndul fotbaliștilor.

În concepția unora dintre antrenori a existat tendința de „științifizare" exagerată a fotbalului, mergîndu-se pînă la turnarea acestuia în tot soiul de formule matematice, care se schimbau de la joc la joc, în funcție de inspirațiile antrenorilor.

Lotul actual, compus în majoritate din juniorii echipei, este pregătit de antrenorul *Anton Ferenczi*. La echipă continuă să persiste o serie de deficiențe. Din seria scăderilor existente în rîndul actualilor jucători amintim lipsa de voință, de dîrzenie în lupta din teren, de perseverență în pregătire, de dorința dobîndirii a cît mai multor cunoștințe tehnico-tactice.

F.R.F. nu a sprijinit suficient secția în măsurile luate împotriva unor jucători care s-au abătut de la conduita sportivă. De pildă, *Eugen Pozsoni* încă din luna februarie 1967 a fost suspendat pe 2 ani, dar nici pînă în prezent nu s-a primit confirmarea ratificării din partea F.R.F.

În încheierea ședinței, participanții au făcut propuneri pentru continua îmbunătățire a activității fotbalistice din orașul Oradea și pentru redobîndirea prestigiului pe care l-a avut cu ani în urmă fotbalul orădean.

ILIE GHIȘA
corespondent

Politehnica-Brașov — campioană regională

Întrecerea celor 24 echipe angrenate în campionatul de fotbal al regiunii Brașov a luat sfîrșit. Cîștigătorii de serii, **Politehnica Brașov** (seria I) și **Textila Cisnădie** (seria a II-a) au avut de susținut o dublă întîlnire. În primul joc, disputat la Cisnădie, Textila și-a adjudecat victoria cu scorul de 3—0, realizat în prima repriză. A avut loc apoi returul la Brașov, care, spre regretul numeroșilor spectatori, nu s-a bucurat de un succes deplin. Partida a durat doar 67 minute. Pînă atunci Politehnica avea un avantaj de 3 goluri, înscrise în prima parte — ca și Textila la Cisnădie — și în acel minut urma să execute o lovitură de la 11 m, dictată de arbitrul clujean Nicolae Vizireanu. Și cum jucătorii din Cisnădie n-au fost de acord cu această sancțiune, împiedicînd executarea ei, după cele 3 minute regulamentare, jocul a luat sfîrșit. Comisia regională de specialitate, analizînd aspectele reieșite în această partidă, a declarat campioană a regiunii formația studenților brașoveni, Politehnica.

C. GRUIA
corespondent

În picioare, de la stînga spre dreapta: N. Stînghe, D. Teodorescu, I. Dogaru, T. Marcu, I. Oană, C. Cotulbea, Fr. Policsar, și antrenorul echipei, prof. M. Papuc; jos: N. Mircea, N. Radu, L. Stan, Gh. Rozorea, St. Dăscăliță, C. Popeț

Foto: EUGEN BOGDAN

ARIEȘUL TURDA: DE LA „CUPA ROMÂNIEI" LA CAMPIONATUL REGIONAL

Cine nu-și amintește de acea performanță a echipei Arieșul din Turda, care nu de mult dădea peste cap toate pronosticurile, cîștigînd „Cupa României"? Se părea că această echipă de categoria B prinsese aripi și că marele ei succes va însemna un suport important în activitatea ei viitoare. Dar iată că istoria sportivă consemnează — după acest răstimp de cîțiva ani — un spectaculos reflux al „gloriosului" Arieș. Echipa din Turda a căzut din „B", s-a zbătut anul acesta în C (seria Nord) iar, recent, a retrogradat în campionatul regional. Cum se explică acest nedorit drum regresiv?

Iată cîteva răspunsuri primite... la fața locului:

Inginerul ION MEDREA, **președintele secției de fotbal Arieșul:** „Era normal să ajungem în această situație penibilă. **Au lipsit aproape în totalitate condițiile necesare pregătirilor și participării la jocurile oficiale.** Nu mai avem susținători, întrucît oamenii erau — pe bună dreptate — supărați că echipa merge din ce în ce mai slab. Încasările fiind reduse, am fost adesea în situația de a nu ne mai putea deplasa să susținem meciurile oficiale. De altfel, avem, la ora actuală, o datorie de aproape 20.000 lei, iar antrenorul Vaczi nu și-a mai primit salariul de mai bine de o jumătate de an".

IOAN CRĂCIUN, **antrenorul echipei de juniori:** „Potențialul echipei de seniori a scăzut de pe vremea cînd Faur, Mărgineanu, Ivan, Pîrvu etc. întrețineau, deoarece nu aveam cu cine să-i înlocuim, o atmosferă nesănătoasă în sinul formației. **Am plătit scump lipsa de preocupare față de creșterea viitoarelor cadre.** Ceea ce este și mai grav, e faptul că nici în prezent nu s-a învățat din greșelile trecutului: **nu dispunem de suficient echipament, de mingi și alte materiale necesare pregătirii juniorilor și piticilor.** Pentru antrenamentele copiilor dispunem doar de o singură minge".

CORNEL POGĂCEANU, **președintele asociației sportive Arieșul Turda:** „Am retrogradat în divizia C pentru că echipa era îmbătrînită, rezista fizic doar o singură repriză. Am întinerit-o radical însă antrenamentele au decurs, după părerea mea, necorespunzător pentru că **Vaczi lucrează fără planuri de perspectivă, mai mult din rutina acumulată ca jucător.**"

GHEORGHE VACZI, **antrenorul echipei:** „Cucerind «Cupa României» s-a creat o automulțumire generală, echipa fiind întreținută cu... laude și iar laude, pînă în 1964 cînd a retrogradat. Peste un an am revenit în „B", dar întrucît **nu am avut o bază materială corespunzătoare** ne-am trezit, din nou, în „C" unde am avut de suportat greutăți enorme.

Pot spune că în campionatul recent încheiat n-am bizuit mai mult pe pasiunea jucătorilor. Este însă foarte puțin pentru a ne putea menține într-o categorie superioară".

IOACHIM ZAHAN, **fostul căpitan al echipei:** „În loc să abordăm returul — pentru a ne îmbunătăți situația precară din clasament — cu forțe sporite, am început meciurile oficiale nepuși la punct, răciți și bolnavi, deoarece ne echipam într-un garaj și nu aveam unde să facem o baie caldă după antrenamentele efectuate în lunile de iarnă. Grupul social de la terenul din comuna Mihai Viteazu, unde am jucat tot returul, s-a dat în folosință de-abia la ultima etapă. Eu n-am îmbolnăvit, în perioada pregătirilor în vederea reluării campionatului, de pneumonie și am fost indisponibil tot returul. Apoi, s-au mai accidentat grav Savu, Tatu și Vădan. Criza de jucători a fost — după părerea mea — fatală".

Rezumînd părerile exprimate de interlocutori, reiese clar că în munca de îndrumare și pregătire a echipei Arieșul au existat carențe de ordin educativ, tehnic, organizatoric și financiar, care au dus, în mod inevitabil, la decăderea fotbalului din Turda. Se impune o analiză temeinică a acestei situații, urmată de măsuri eficiente menite să dezrădăcineze tot răul.

Cu înțelepciune și răbdare, Arieșul Turda poate să-și redobîndească forța pierdută.

TRAIAN IOANIȚESCU

PE SCURT

● **Campionatul de juniori al orașului Timișoara** a fost cucerit de echipa Politehnica II (antrenor S. Zeană), care a întrecut în meci de baraj cu 3—0 și 2—0 formația Școlii sportive. Din echipa campioană s-au remarcat în mod deosebit fotbaliștii Maier, Dima, Floareș, Radovan și Sepi. (**P. Arcan,** corespondent).

● **FORMAȚIA „FLACĂRA"**, pregătită de antrenorul Mircea Haită, a cîștigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană de seniori a orașului Ploiești. Ea și „Petrolul" Brazi, clasată pe locul al doilea, vor participa la barajul pentru promovarea în campionatul regional.

S-a încheiat și campionatul orășenesc al școlilor generale, la care au participat 8 formații, învingînd echipa Școlii nr. 9 cu 3—0, formația Școlii generale din comuna Tătărani (prof. Bălțățeanu) a fost declarată campioană în ediția 1967 a competiției. (M. Sima, corespondent).

● **Ediția 1966—1967 a campionatului de fotbal al regiunii Galați** a luat sfîrșit cu victoria pe deplin meritată a echipei S.U.T.—I.C.M.S.G. (antrenor A. Moțoc). Iată lotul folosit de-a lungul competiției: Diaconu, Oroș, Toma, Husar, Mioara, I. Vasile, Antonescu, Ciobotaru, Căuia, Ghiță, Albu, Păun, Calimachis, Hușțuc, Postelnicu. (**V. Ștefănescu,** corespondent).

● **COMISIA ORĂȘENEASCĂ DE FOTBAL BRĂILA** a inițiat un curs de arbitri, la care s-au înscris 16 participanți, în mare majoritate foști jucători de fotbal. **Cursurile, au durat pînă la mijlocul lunii mai, arătînd că „elevii" și-au însușit cu conștiinciozitate materialele date.**

Lectorii care au predat aceste cursuri au fost arbitrii de categorie republicană: Hărătău Vasile, Soceanu Mircea, Leca Tudor ș.a., sub conducerea „veteranului" arbitrilor, Vlahu Manole.

Printre absolvenții acestor cursuri se numără: Mihalache Dulman, Gh. Cîrjaliu, Tudor Boboc etc. (N. Costin, **corespondent**).

● **Recent,** a luat sfîrșit **campionatul orășenesc de fotbal la Petroșeni.**

În ultima etapă, tiderа clasamentului, Minerul Uricani (cu două puncte avans) a susținut cea mai dificilă partidă în compania echipei Preparații, la Petrila. Echipa gazdă nu a putut depăși formația oaspete, care s-a dovedit mai bine pusă la punct și, datorită rezultatului de egalitate, a devenit campioană orășenească, avînd dreptul de a participa la jocurile de baraj pentru promovarea în campionatul regional.

La obținerea victoriei, meritele le au instructorul voluntar Ion Vlad și biroul secției de fotbal (președinte Ing. Apostu Victor) precum și conducerea întreprinderii. (**S. Bălei,** corespondent)

Note

Cu Etem și fără el...

La 13 iunie a.c., pe stadionul „1 Mai" din Constanța, s-a jucat meciul de fotbal dintre echipa de juniori a Farului și campioana regiunii Dobrogea, I.T.C. (în cadrul șaisprezecimilor). Fiind în concediu de odihnă pe litoral, am ținut cu tot dinadinsul să-l văd „pe viu" pe „veritabilul talent" (aprecierea am întîlnit-o de mai multe ori în presă), ETEM. Curiozitatea mi-a fost atițată, ca să zic așa, și de un articol din revista „Magazin", unde li se imputa, printre altele, celor care au pregătit și condus echipa de juniori a țării noastre în turneul UEFA, faptul că nu l-au introdus în lot și pe acest junior de la Farul. Mă așteptam la mult din partea lui Etem, mai ales că în echipa Farului juca și Bilihoacă. Dar... dezamăgire. La pauză, I.T.C.-ul conducea cu 1—0. Ce făcuse Etem în acest timp? Nimic, e puțin spus. E adevărat, din cînd în cînd, sclipea ceva în jocul lui: stop corect, sprint, dribling, pasă bună, șut de asemenea. În rest... o doză mare de îngîmfare, subaprecierea adversarilor și chiar a coechipierilor, pretenția de a i se da toate pasele „pe tavă", renunțarea la lupta sportivă atunci cînd era deposedat de balon, proteste la deciziile arbitrului etc., etc.

În repriza a doua, Etem a fost autorul unui act de indisciplină ieșit din comun: unul dintre jucătorii I.T.C.-ului, l-a lovit, cu mingea, într-o fază de joc, pe „veritabilul talent". Etem n-a stat pe gînduri, zicîndu-și, probabil: „să degajeze ăsta în MINE?!. Și atunci s-a repezit și l-a lovit, pe cel care își permisese această „îndrăzneală", cu toată forța, cu bocancul. Cel lovit n-a mai putut juca; a fost dus pe brațe, iar Etem a fost eliminat de pe terenul de joc. Frumos exemplu dat de un jucător luat în evidența unui lot național!

Desigur, spectatorii au protestat și au dezaprobat actul de indisciplină comis de Etem. Din tribune se auzeau voci: *„Așa l-a crescut antrenorul?"*. Care a fost însă reacția acestuia? Mă așteptam să-l ia la rost pe Etem. Nici gînd! Antrenorul (nu-l cunosc după nume) a înjurat publicul.

Un anănunt: după ce Etem a fost dat afară de pe teren, jucătorii Farului au reușit să marcheze 5 goluri I.T.C.-ului, învingînd în finalul partidei cu 5—1! Comentariile sînt de prisos.

GRIGORE TOLOACA
Alba Iulia

Să se aprindă reflectoarele!

Cu 11 ani în urmă la Baia Mare s-a disputat primul meci în nocturnă pe stadionul „23 August". La puțin timp după aceea, la Vișeul de Sus, stadionul local își sărbătorea inaugurarea, de asemenea cu reflectoarele aprinse, iar acum trei ani stadionul „7 noiembrie" din Satu Mare, găzduia și el, pentru prima dată, un meci la lumina proiectoarelor.

Așadar, în regiunea Maramureș există trei stadioane cu instalații de iluminat, totuși de multă vreme nu am mai avut plăcerea de a fi prezenți la un joc de fotbal care să se desfășoare seara. Nici în acest an nu se văd semnele reconsiderării acestor instalații la justa lor menire. Motivul invocat — dificultatea efectuării unui control riguros al biletelor de intrare — este de-a dreptul pueril. Cum se explică în acest caz posibilitatea controlului la intrarea în aceste stadioane atunci cînd se organizează (destul de frecvent) întîlniri de box și lupte?

Deci instalațiile de iluminat funcționează. Mai rămîne doar ca organizatorii jocurilor de fotbal maramureșeni să declanșeze acel resort care se cheamă inițiativă, pentru ca acest joc să se bucure și la noi în regiune de ambianța unieă a „nocturnelor". Ne aflăm doar în plină vară...

V. SĂSĂRANU
corespondent